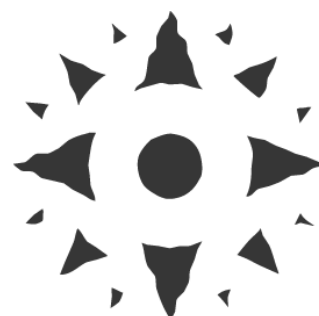

Forvaltningsplan for Kvikne Østre statsallmenning

KVIKNE FJELLSTYRE

Av

Kvikne fjellstyre

April 2015

SAMMENDRAG	3
1. NATURGRUNNLAGET	4
1.1. Beliggenhet	4
1.1.1. Stedsbeskrivelse	4
1.1.2. Grensebeskrivelse	4
1.2. Topografi	5
1.3. Vegetasjon	5
1.4. Fisk	5
1.5. Vilt	6
1.5.1. Hjortevilt	6
1.5.2. Hønsefugl	6
1.5.3. Gnagere	8
1.5.4. Fugleliv tilknyttet våtmark	8
1.5.5. Rovfugl	8
1.5.6. Rovdyr	8
1.5.7. Smårovvilt	8
1.6. Landbruk	9
1.7. Hytter og annen bebyggelse	9
1.8. Vei, sti og løypenett	9
1.9. Kulturminner	10
1.10. Økonomi	10
2. PLANSITUASJON	11
2.1. Foreliggende planer i området	11
3. SANNSYNLIG UTVIKLING	11
3.1. Framtidige ønsker om areal for utbygging	11
3.2. Organisert utnytting av området av fremmede aktører eller annen næringsvirksomhet	11
3.3. Sannsynlige endringer i bygdefolkets bruk	12
3.4. Sannsynlige konfliktområder og mulige samarbeidsområder	12
3.5. Mulige nye inntektsområder	12
4. PLANDEL	13
4.1. Fiskeforvaltning og fiskestell	13

4.1.1. Fiskekortsamarbeid	13
4.1.2. Utsetting av oppdrettsfisk	13
4.1.3. Overvåkning	13
4.2. Viltforvaltning og viltstell	13
4.2.1. Villrein	13
4.2.2. Rype	14
4.2.3. Rovfugl	14
4.2.4. Rovdyr	14
4.3. Tilrettelegging for alminnelig ferdsel	15
4.4. Tilrettelegging for camping	15
4.5. Tilrettelegging for virksomhet tilknytt landbruket	15
5. LITTERATUROVERSIKT	15

SAMMENDRAG

Statsallmenningen forvaltes av Kvikne fjellstyre, med to medlemmer fra Rennebu kommune og tre fra Tynset kommune. Arealet omfatter 128 000 dekar beliggende i låg- og mellomalpin sone. Villrein, li- og fjellrype og ørret er de viktigste høstningsbare artene allmenningen kan omsette. Deler av allmenningen er zoologisk og botanisk interessante og nesten hele allmenningen er en del av Forollhogna nasjonalpark fra og med årsskiftet 2002.

1. NATURGRUNNLAGET

1.1. Beliggenhet

Kvikne Østre statsallmenning har gårdsnummer 214 og bruksnummer 1. Eier er Statskog.

1.1.1. Stedsbeskrivelse

Fjellområdet som kalles Kvikne Østre statsallmenning ligger øst for Kvikne i Tynset kommune i Hedmark fylke og sørøst for Berkåk i Rennebu kommune i Sør-Trøndelag fylke. Av de 128 000 dekar som representerer allmenningen, er ca 2/3 i Tynset kommune.

1.1.2. Grensebeskrivelse

Alle UTM referanser er tatt fra Statens kartverk, topografisk hovedkartserie - M711 i målestokk 1:50.000, kartbladene Kvikne 1620 III, Rennebu 1520 I og Innset 1520 II, alle sist revidert i 1992.

Sone og 100 km-rute	Rutetilvisning	Stedsnavn
32 V NQ	606 593	Risåsen
32 V NQ	592 586	Fjellbekken
32 V NQ	581 588	Fjellbekken
32 V NQ	584 569	Andreashøa
32 V NQ	609 546	Vardhøa
32 V NQ	633 522	Storhøa
32 V NQ	667 497	Litlsandfjellet
32 V NQ	662 517	Litlsandfjellet
32 V NQ	709 498	Litfjellet
32 V NQ	698 464	Sverjessjøhøa
32 V NQ	710 452	Sverjessjøhøa
32 V NQ	725 456	Gardåa
32 V NQ	726 459	Gardåa
32 V NQ	731 456	Gardåa
32 V NQ	738 441	Falningsjøhøa
32 V NQ	774 406	Svartsjølikletten
32 V NQ	789 411	Svartsjølikletten
32 V NQ	802 434	Hestfjellet
32 V NQ	792 463	Hestfjellet
32 V NQ	797 470	Nordya
32 V NQ	814 479	Litlytangen
32 V NQ	821 493	Storensjøen
32 V NQ	818 491	Storensjøen
32 V NQ	678 523	Sandfjellet
32 V NQ	674 546	Rundhaugen
32 V NQ	673 558	Gruvhøgda

1.2. Topografi

Topografien er typiske østerdalsfjell med slake fjellsider fra ca 750 - 1241 m o.h. som tilsier at vi befinner oss i låg- og mellomalpint høgdenivå. Fjellområdet er karakterisert ved fattig heivegetasjon, med unntak av noen få topper eller rygger som hever seg over 1200 meter. Hovedelementet er ei skogløs slak fjellvidde med stilleflytende bekker og elver og vierkrattfylte lier og daler med en del sjøer og tjern. Hele området ligger i det næringsrike glimmer/skifer området som omtales som Trondheimsfeltet og består av kambrosilurbergarter. Løsmasser består av morener og sedimenter. Vannskillet går omtrent midt gjennom allmenningen.

1.3. Vegetasjon

Hele allmenningen befinner seg i låg- og mellomalpin sone og plantesamfunn som er lite krevende dominerer, men mindre områder har rikere vegetasjon, både på myrer og heier. Vegetasjonen gjenspeiler også et nedbørsfattig klima. Det meste av terrenget er dekket av grepplyng-rabbesivhei og einerdvergbjørkhei med sterk dominans av kvitkrull og lys reinlav i bunnsjiktet. Torvdannelsen er liten, og det meste av myr finnes i tilknytning til kildeframsprang, disse er da gjerne kalkrike. Hiåsjøen har interessant strandvegetasjon med tydelig sonering av urter og gras nederst og mer lyngrik vegetasjon oppover. Sør i Store Hiåsjø er det et interessant delta med grasmyr og frodig vierkratt. Fjellbjørkeskogen mot Risåsen og Sandfjellet er godt utviklet og områdene er betegnet som botanisk interessante sammen med Sverjesjøhøa og Hiåsjøene med områdene imellom. Kalkkrevende arter som reinrose, gullmyrklegg og fjelltettegras vokser i allmenningen.

1.4. Fisk

På Kvikne Østre Statsallmenning er det til sammen 22 vann og ca. 2 km fiskeelv. Ørret er den eneste fiskearten i alle vatna.

De geologiske forholdene i området med kambriske skiferbergarter gir en svært god vannkvalitet med høy pH og mye kalk, og optimale produksjonsforhold for fisk og krepsdyr. Innsjøene er forholdsvis grunne og vindeksponerte, og overflatetemperaturen ligger for det meste mellom 10 og 15 °C gjennom sommeren. Vannmassene blandes effektivt av vinden og temperatursjiktningen i innsjøene vil derfor normalt være liten og gi forholdsvis høye temperaturer ved bunnen. I tillegg er vannet klart og rent, og lyset trenger langt ned. Store deler av vannmassene har derfor gjennom hele den korte sommerperioden maksimal produksjon. Det viktigste næringsdyret, marflo, finnes i de fleste lokaliteter. Dårlige rekrutteringsforhold sikrer fisk av god kvalitet i flere av vatna, ettersom det da blir mer mat fordelt på færre fisker (unngår «overbefolkning»). En

undersøkelse av konsentrasjonene av kvikksølv i fisk fra flere vann på Kvikne, viste at denne var svært lav (Quenild, 2010).

Ifølge «Driftsplan for fisk i vatn og vassdrag på Kvikne» fra 2003 er det ikke påvist noen fiskesjukdommer på Kvikne Østre Statsallmenning. I fisk fra Søndre Gåsengtjønn er det, ifølge samme plan, påvist parasitt av ukjent opprinnelse.

1.5. Vilt

1.5.1. Hjortevilt

Av artene innen denne familien er det bare villrein vi har hatt fellingstillatelser for, og statsallmenningen ligger i sin helhet innenfor det vi kaller Forollhogna villreinområde. Villreinstammen er den mest produktive i landet og etter manges mening den mest veldrevne. Administrasjonen av stammen skjer av Arbeidsutvalget for Forollhogna villreinområde. Genetisk forskning viser at Forollhognastammen har betydelig genetisk innblanding av skogsrein, men er juridisk betraktet som villrein. Hele allmenningen er, med få unntak, svært viktig for reinens arealbruk gjennom hele året og spesielt viktig i kalvingsperioden.

1.5.2. Hønsfugl

Kvikne Østre statsallmenning har svært gode hekkeområder for lirype og fjellrype, trolig befinner allmenningen seg i det mest produktive området i landet. Likevel er ikke bestanden av disse to artene av tilfredsstillende størrelse og vi har ingen vitenskapelige holdepunkter for å peke ut enkeltfaktorer av vesentlig betydning for den manglende bestandsveksten. Forskjellig forskning gjennomføres av ulike institusjoner og noen resultater er blitt publisert.

Rypeprosjektet som pågikk fra 2006- 2011 inkluderte blant annet områder i KØS i sine undersøkelser, og fra dette prosjektet er det kommet mange resultater og rapporter (alle disse finnes på www.norskog.no).

Et spørsmål som ble reist i forkant av prosjektet var: hvilken effekt har jaktuttaket på lirypebestanden?

Rypeprosjektet fant en delvis kompensatorisk dødelighet blant de undersøkte lirypebestandene, men bare dersom jaktuttaket var på inntil 15 % av taksert høstbestand. Delvis kompensatorisk dødelighet vil si at noen av de fuglene som skytes uansett ville omkommet i løpet av vinteren (av eks. sult, frost eller som rovdyrmat). Et uttak på over 15 % førte til additiv dødelighet (kom i stor grad i tillegg til naturlig dødelighet).

Ved uttak over 30 % fant man en superadditiv dødelighet, det vil si at flere ryper døde *etter* at jakta var avsluttet enn hva en normalt ville forvente. Jakta førte altså til ekstra dødelighet ut over den naturlige dødeligheten, selv etter jaktslutt (Sandercock m.fl. 2010).

Det ble også funnet en lav grad av kompensasjon i vintermånedene, noe som indikerer at jakt seint i sesongen stort sett vil gi en additiv dødelighet. Det foreslås derfor at man avslutter jakta tidlig, eller reduserer kvoten for slik jakt (Sandercock m.fl. 2010).

På bakgrunn av de gjennomførte undersøkelsene sier forskere i rypeprosjektet at man med rimelig sikkerhet kan si at et jaktuttak på omkring 15 prosent av høstbestanden er forsvarlig. De peker derfor på viktigheten av å utføre takseringer i forkant av jakta. Det påpekes imidlertid at det likevel er grunn til å være ekstra forsiktig i år med svært lav bestand og dårlig kyllingproduksjon (Sandercock m.fl. 2010).

På KØS har uttaket ligget langt under anbefalte maks-uttak fra det ble startet opp med takseringer (tab. 1).

Tida før har vi ikke takseringstall for, men det er ingen grunn til å tro at det var mindre ryper da.

Tabell 1 Jaktrapport og takseringsresultater fra Kvikne Østre Statsallmenning for årene 1997- 2012. For årene 1997- 2001 har vi ikke takseringsresultater.

Jaktrapport og takseringsresultater 1997- 2012

Jaktår	Art				Antall vilt/dag	Rype/km2 (taksering)	Rype/km2 (taksering) 90 % sannsynlighet	Antall rype (li- og fjell-) skutt/km2	Prosent uttak/km2
	Lirype	Fjellrype	Begge	Hare					
	Ant	Ant		Ant					
1997	70	65	135	0	0,91				
1998	98	54	152	0	1,05				
1999	14	6	20	0	0,80				
2000	157	62	219	0	1,20				
2001	199	112	235	2	1,66				
2002	162	80	242	4	1,34	46,0	33-65	1,91	4 %
2003	123	33	156	2	1,03	33,0	25-45	1,23	4 %
2004	137	26	163	4	0,93	32,0	24-42	1,28	4 %
2005	84	5	89	0	0,68	29,0	22-39	0,70	2 %
2006	89	8	97	0	0,80	16,0	11-23	0,76	5 %
2007	95	18	113	1	0,71	29,0	22-38	0,89	3 %
2008	120	18	133	0	1,10	16,5	11-28,5	1,05	6 %
2009	19	5	24	2	0,33	6,5	4-10,0	0,19	3 %
2010	21	5	26	1	0,53	6,5	3,5-12,5	0,20	3 %
2011	58	10	68	0	0,79	20,5	15-28,0	0,54	3 %
2012	14	6	20	0	0,38	5,0	3-8,0	0,16	3 %
2013	40	3	43	0	0,40	14,5	9,5-21	0,3	2 %
2014	49	13	62	0	0,61	20,5	10-40,5	0,5	2 %

Av rovdyr fant man i den samme undersøkelsen at rovfugler stod for mesteparten av den naturlige dødeligheten blant rypene. Høst (forflytningstid for rypene) og vår (hekketid for jaktfalk) var «høysesong» for denne typen dødelighet. Av rovfuglene var det jaktfalk som tok mest ryper i undersøkelsen (Sandercock m.fl. 2010). Kråkefugl og rødrev er også pekt ut som viktige predator på rypebestander (Henden, E. m fl. 2012 & Henden, E. m.fl 2011).

Andre undersøkelser har vist at hardt beitepress fra drøvtyggere (herbivore) kan redusere utbredelsen av vierkratt, og dermed de beskyttende boligområdene til rypa Henden, E. m fl. (2012 & Henden, E. m.fl 2011). Innen KØS slippes rundt 3- 4000 sau/lam og 2- 300 storfe årlig (kilden- skog og landskap¹).

I nordre del av allmenningen finnes også orrfugl, men bestanden representerer ingen vesentlig ressurs.

1.5.3. Gnagere

Harebestanden er, sett i forhold til resten av dalføret, bra og svinger i takt med smågnagerne forøvrig. Bever er ennå ikke påvist, men det er ikke usannsynlig at vi i løpet av kommende år vil se denne gnageren i allmenningen, da mest trolig i nordvestre del og ved Hiåsjøene.

1.5.4. Fugleliv tilknyttet våtmark

I Kvikne østfjell hekker et stort spekter av våtmarkfuglarter, deriblant flere kravfulle arter som ellers er sjeldne i regionen. Områdene rundt og mellom Hiåsjøene er betegnet som zoologisk og botanisk verdifulle og gir grunnlag for rikt og variert fugleliv. Her hekker blant annet alle de fire fjellendene (bergand, havelle, svartand og sjøorre), i tillegg til mange vadefuglarter.

1.5.5. Rovfugl

Arter som er registrert er; hønsehauk, myrhauk, kongeørn, fjellvåk, jaktfalk, jordugle og snøugle. Noen av artene hekker i allmenningen.

1.5.6. Rovdyr

Jerv, og spor etter denne, er jevnlig observert og det har vært flere ynglinger i området. Det har vært hiuttak av jerv ved flere anledninger i KØS. Streifende bjørn har vært observert ved en anledning. Ingen andre større rovdyr er observert. Det er sannsynlig at vi, med økende bestander i forholdsvis nær omkrets, vil se spor og sportegn etter flere av artene i nær framtid.

1.5.7 Smårovvilt

Vårvinteren 2012 ble det observert to fjellrever i Kvikne Østfjell/Forollhogna.

To foringsstasjoner med viltkamera ble samme året montert opp i nærheten av observasjonsstedene. Dette ble gjort i regi av det norsk- svenske samarbeidsprosjektet Felles Fjellrev. Med hjelp av bildene fra automatene identifiserte man minst tre ulike individer av fjellreven. To var øremerket og hadde sin opprinnelse fra Avlsprogrammet for fjellrev, NINA.

Det er sannsynlig at vi kan vi få en yngling av fjellrev i området når det blir et nytt smågnagerår.

¹ <http://kilden.skogoglandskap.no/map/kilden/index.jsp>

står åpen. Statsallmenningen, som Forollhogna-området forøvrig, er foreløpig uberørt av turistnæringen, bl.a. fordi turistorganisasjonene selv mener at enkelte fjellområder i Norge bør være fri for slik virksomhet.

1.9. Kulturminner

Statsallmenningen har 2 kjente fangstgroper. Disse ligger nord for Falningsjøen, på grensen mot Falningsjølia grunneierlag. Gropene er automatisk fredet (kulturminneloven av 1978, § 4) og er en del av et større fangstgropsystem som strekker seg fra Falningsjøen og nordøstover, øst for Gardåa.

1.10. Økonomi

År	Inntekter	Utgifter	Årsresultat		Sum egenkapital/gjeld
2014	190 713,00	127 388,00	64 343,00		kr 411 567,68
2013	296 894,00	351 542,00	-56 376,00	***	kr 290 505,00
2012	193 859,00	155 426,56	38 432,44	**	kr 295 207,00
2011	153 232,00	143 837,75	9 394,25		kr 268 097,61
2010	120 634,00	137 046,14	-16 412,14		kr 248 617,21
2009	151 106,00	123 790,22	27 315,78		kr 306 236,21
2008	137 379,50	145 519,85	-8 140,35		kr 254 859,67
2007	147 095,50	123 232,47	23 863,03		kr 250 024,07
2006	105 980,06	110 769,24	-4 789,18		kr 244 739,29
2005	99 164,40	123 203,64	-24 039,24		kr 222 430,00
2004	149 105,00	124 465,97	24 639,03		kr 241 577,66
2003	114 041,41	133 340,21	-19 298,80		kr 233 305,36
2002	125 450,00	193 109,00	-67 659,00		kr 223 956,00
2001	165 769,00	196 033,00	-30 264,00		kr 293 117,00
2000	136 999,68	134 358,45	2 641,23		kr 342 378,01
1999	110 702,85	226 120,20	-115 417,35	*	kr 333 292,98
1998	47 483,74	46 683,50	800,24		kr 336 325,13
1997	82 776,87	75 080,80	7 696,07		kr 334 854,89
1996	92 593,86	74 559,45	18 034,41		kr 327 158,82
1995	105 874,40	74 768,45	31 105,95		kr 309 124,41
1994	82 796,32	52 158,40	30 637,92		kr 278 018,46
1993	94 797,01	76 586,45	18 210,56		kr 247 380,54
1992	99 884,03	75 982,95	23 901,08		kr 229 169,98
1991	81 451,20	82 762,78	-1 311,58		kr 205 268,90
1990	78 561,37	51 244,85	27 316,52		kr 206 580,48
1989	79 495,85	55 182,65	24 313,20		kr 179 263,96
1988	78 186,29	49 626,40	28 559,89		kr 154 950,76
1987	74 057,87	67 554,90	6 502,97		kr 126 390,87

*Dette året ble det kjøpt inn en snøscooter, derfor er egenkapitalen god tross høye utgifter

** kr 37 275 er forsikringspenger som skal ut i sin helhet i 2013.

*** Fjellstyret hadde en del utestående hos Gjensidige forsikring som ble utbetalt i 2014

2. PLANSITUASJON

2.1. Foreliggende planer i området

De til enhver tid gjeldende kommuneplaner for Tynset og Rennebu kommuner.

Den til enhver tid gjeldende bestandsplan for Forollhogna villreinvald.

Den til enhver tid gjeldende forvaltningsplan for Forollhogna Nasjonalpark.

Den til enhver tid gjeldende regional plan Forollhogna villreinområde.

3. SANNSYNLIG UTVIKLING

3.1. Framtidige ønsker om areal for utbygging

Hele allmenningen (både på Tynset og Rennebu side) er definert som område for landbruk-, natur- og friluftsmål samt reindrift (PBL § 11-7, første ledd nr 5) med spesielle naturforvaltnings- og kulturverninteresser. I allmenningen tillates ikke oppføring av ny eller vesentlig utvidelse av bestående bebyggelse og det ønskes heller ikke bygging av skogsbilveier, nydyrking eller flatehogst.

For allmenningen i Rennebu kommune er nær sagt det hele båndlagt som nasjonalpark (Forollhogna nasjonalpark) med hjemmel i § 35 i naturmangfoldloven (LOV-2009-06-19-100). For allmenningen i Tynset kommune er hele arealet båndlagt etter samme paragraf.

3.2. Organisert utnytting av området av fremmede aktører eller annen næringsvirksomhet

Fjellstyret ser at organisert ferdsel kan være ei utfordring, spesielt for villreinen som bruker området mye hele året. Organisert utnytting av området i forbindelse med tema- og naturturisme i næringssammenheng kan og bør forventes. Organisert næringsvirksomhet krever søknad til NP styret jfr. § 4.2 i Forskrift for verneplan for Forollhogna nasjonalpark (FOR-2001-12-21-1564).

Fjellstyret mener imidlertid også at slik organisering kan være en mulighet for å få kanalisert ferdselen, som uansett vil være der og trolig også øke i tida som kommer. Fjellstyret er derfor positive til at nasjonalparkstyret kan tillate dette, men ser behovet for at krav stilles til slik ferdsel og ønsker en sertifiseringsordning for guider som skal ta med andre på turer i Forollhogna i næringssammenheng.

Etter initiativ fra Villreinnemnda for Forollhogna-området og administrativt kontaktutvalg (en representant fra hver kommune, samt en representant for Fjellstyrene/Statskog) ble det i 2013 satt i gang et FoU- prosjekt som skal se nærmere på ferdselen i området. Prosjektet gjennomføres av NINA som også har det faglige og administrative ansvaret.

Utdrag fra NINA's prosjektplan:

«Bruken og bevaringen av villreinens leveområder er en utfordrende oppgave hvor Norge har et særlig ansvar. I og med at det er summen av inngrep og aktivitet som påvirker villreinstammene er det ofte vanskelig å isolere konsekvensen av enkeltaktiviteter eller enkeltstående inngrep i reinens leveområder. Menneskelig aktivitet og eventuell forstyrrelse på villrein er en problemstilling som er blitt aktualisert med to forhold i Forollhogna: Mulig økt ferdsel som følge av etablering av nasjonalpark og dokumenterte negative utvikling av kondisjon for villreinstammen siden 1980-tallet. Hovedformålet med prosjektet er framskaffe en bedre kunnskapsplattform for framtidig planlegging, bruk og forvaltning av Forollhognaområdet. Forslag til prosjekt skal utarbeides i samråde med flere aktører i villreinforvaltningen, og vil gi svar på sentrale problemstillinger knyttet til bruken og bevaringen av dette villreinområdet. Prosjektet er forankret i nasjonalparkstyret for Forollhogna og i arbeidet med den regionale planen m/handlingsprogram som ble vedtatt høst 2013, inkludert alle relevante dokumenter. Det vil bli brukt et bredt sett av metoder, inkludert automatiske tellere, svarkasser, intervju, fokusgrupper, og innhenting av eksisterende data på bruk og villrein. Det skal være et 3-årig prosjekt (2014-2016), med full kunnskapsinnhenting i prosjektet i forhold til ferdsel. Prosjektet er delt inn i 4 arbeidspakker: AP 1 – Status ferdsel, AP 2 – Forstyrrelse villrein, AP 3 – Historisk bruk og trender og AP 4 – Lokalsamfunn. Ap 1, Ap 2 og Ap 3 vil bli prioritert».

3.3. Sannsynlige endringer i bygdefolkets bruk

Ingen forandring utover tema som nevnt i 3.2

3.4. Sannsynlige konfliktområder og mulige samarbeidsområder

Ved utnyttning av området som nevnt i punkt 3.2 er det stor sannsynlighet for konflikt mellom viltinteresser og turisme. Økt ferdsel i tider på året hvor naturen er sårbar, kan ha store negative konsekvenser for en rekke forskjellige viltarter. Dersom det blir planlagt økt aktivitet i allmenningen, er det viktig at vi deltar for å dreiere ferdselen dit hvor den gjør minst skade. Det er imidlertid mulig at allmenningen kan bidra positivt som samarbeidspartner i slike prosjekt og selge den kompetansen man til enhver tid innehar.

3.5. Mulige nye inntektsområder

Det kan være muligheter for tildeling av fellingstillatelse for elg i deler av allmenningen.

Salg av jakt- og fiske i pakkelsninger med husvær for korte tidsrom, vil øke inntektene samtidig som man gir flere adgang til jakt og fiske

4. PLANDEL

4.1. Fiskeforvaltning og fiskestell

4.1.1. Fiskekortsamarbeid

Kvikne Fjellstyre er med på ei felles fiskekortordning som gjelder for hele gamle Kvikne sogn («Kviknekortet»). Dette kortet er å få kjøpt ved Coop Kvikne, Statoil Kvikne, Storeng camping, Hogstad camping, Orkelbogen friluftssenter og Vollan gård. I tillegg selges det over nett på Inatur.no eller på SMS. Mer informasjon om fiskekortordningen finnes på kvikneutmarksrad.no.

I tillegg er den delen av allmenningen som ligger innen Rennebu med på ei felles fiskekortordning for Rennebu («Rennebukortet»). Dette kortet er å få kjøpt ved Bygdasenteret på Berkåk, Nerskogen Landhandel, Rennebu Nedre handel og Sundset gård. Kortet kan også kjøpes via Inatur.no eller på SMS. Mer informasjon om fiskekortordningen finnes på utmarksradet.no.

Kvikne Fjellstyre mener at disse ordningene øker tilgjengeligheten for tilreisende og andre som ikke er kjent med bruk av kart og kompass.

4.1.2. Utsetting av oppdrettsfisk

Kvikne Fjellstyre har tillatelse fra Hedmark og Sør- Trøndelag fylkeskommuner til å sette ut inntil 300 ørretyngel årlig i hvert av til sammen 8 vann for perioden 2014- 2018. Fisk som settes ut skal hentes fra klekkeriet på Kvikne og stamme fra Kvikne Østfjell.

4.1.3. Overvåkning

Dersom det anses som nødvendig skal fiskevann av betydelig karakter prøvofisces for å overvåke tilstanden og gi grunnlag for eventuelle forvaltningsvedtak som f.eks. utfisking og kvoteregulering.

4.2. Viltforvaltning og viltstell

4.2.1. Villrein

Kvikne Østre Statsallmenning er en del av FO1; et sammenhengende jaktområde som omfatter det aller meste av det av gamle Kvikne sogn som ligger innen Forollhogna villreinområde. Forollhogna villreinutvalg er rettighetshavernes organ og styrer forvaltninga av området etter den til enhver tid vedtatte bestandsplan for Forollhogna.

4.2.2. Rype

I allmenningen skal det fortsatt årlig gjennomføres taksering av høstbestanden av ryper for å kunne gi data om kullstørrelse før jakt for slik å kunne estimere riktig jaktuttak.

Takseringen gjennomføres med enkle midler og få faste personer. Alt av takstdata som samles inn skal legges inn i Hønsefuglportalen som ble opprettet av Norsk Institutt for Naturforskning (NINA) i 2013 og analyseres der. Jaktkortsalget skjer på våren og det er derfor viktig at man fortsatt vedlegger følgebrev ved korttildelingen hvor man tar forbehold om begrensninger fjellstyret kan pålegge jegeren dersom bestandsutviklingen tilsier det.

I år med lav produksjon skal det innføres begrensninger for jaktuttaket i form av færre solgte jaktkort, begrenset jakttid eller kvote, evt. bag limit eller alle disse.

4.2.3. Rovfugl

Oppsyn av hekkebiotoper for rovfugl skal prioriteres dersom det er nødvendig for å ivareta fuglenes hekkesuksess.

4.2.4. Rovdyr

Jakt på ulv, jerv og bjørn er unntatt grunneiers enerett til jakt og fangst, og allmenningen vil derfor heller ikke ha forvaltningsansvar for disse artene. Likevel vil det være naturlig at fjelloppsynet øker sin oppsynsvirksomhet i tiden det er tillatt jakt mtp. ulovligheter knyttet til virksomheten, og for å kunne bidra med opplysninger som kan hindre andre negative forhold som f.eks stor aktivitet ved hekkebiotoper for rovfugl og ved fostringsflokker med villrein. For felling/jakt på ulv, jerv bjørn og gaupe kreves imidlertid også grunneiers tillatelse. Kvikne Fjellstyre vedtok derfor i 2013 å gi slik tillatelse til de som ønsker å jakte jerv innen Kvikne Østre Statsallmenning. Tillatelsen lyder som følger: «*Kvikne Fjellstyre gir sin tillatelse til lisensjakt på jerv for Kvikne Østre Statsallmenning. Tillatelsen gjelder kun de som har løst lisens for jakt på jerv, og som i tillegg har reinsjakt på KØS det aktuelle året. Andre må kontakte det lokale fjellstyrekontoret (på Vollan gård) for utstedelse av tillatelse og fremvisning av jegeravgift.*» For de tre øvrige artene anses det som usannsynlig at det vil bli åpnet for jakt på disse innen KØS i nær framtid.

Kvikne Fjellstyre er med på den felles skuddpremieordningen for Kvikne. Fjellstyret tror ordningen vil ha en effekt på produksjonen og overlevelsen til småviltet når den blir gjeldende i et såvidt stort geografisk område. I tillegg håper fjellstyret at ordningen vil stimulere ungdom til å bli aktive innen jakt og fangst, og rekruttere flere til jaktmiljøet. Ordningen finansieres av alle medlemslagene som deltar. Premier utbetales etterskuddsvis sesongen, når fristen for registrering av felt vilt er utgått. Det arbeides for tida med et felles kort for alle medlemslag innen Kvikne Utmarksråd og som KØS er en del av.

4.3. Tilrettelegging for alminnelig ferdsel

Forollhogna-området er i Norsk sti- og løypeplan (1991) plassert i sone 1: Naturområder uten tilrettelegging. Ingen nye innretninger for friluftsliv.

4.4. Tilrettelegging for camping

Ingen tilrettelegging for camping.

4.5. Tilrettelegging for virksomhet tilknyttet landbruket

Allmenningen består av høyfjellsterreng og er lite egnet for seterdrift og slått.

5. LITTERATUROVERSIKT

Bøker, tidsskrift, artikler mm.

1. Brox, K. H., Jordhøy, P. og Meli, John J. 2006. opplev Forollhogna. Snøhetta forlag a.s..
2. Kastdalen, L. 1992. Skogshøns og jakt. Norges Bondelag, Norsk Skogbruksforening, Norges Skogeierforbund, Norges Jeger- & Fiskeforbund.
3. Prosjektbeskrivelse Forollhogna, FoU- menneskelig aktivitet og villrein i Forollhogna, Norsk villreinsenter Nord 2014
4. Sandercock, B. K., Nilsen, E. B., Brøseth, H., Pedersen, H.C. 2010. Is hunting mortality additive or compensatory to natural mortality? Effects of experimental harvest on the survival and cause-specific mortality of willow ptarmigan. Journal of Animal Ecology.
5. Storaas, T. og Punsvik, T. 1996. Viltforvaltning. Landbruksforlaget.
6. Quenild, T. 2010. Fiske i Hedmark. Tun Forlag.

Planer

7. Fagutvalget for Forollhogna 2005. Forvaltningsplan for Forollhogna nasjonalpark.
8. Kommuneplan for Tynset kommune for 2014- 2017 og tilsvarende forslag for Rennebu kommune for 2009- 2020.
9. Svergja, L. Driftsplan for fisk, i vatn og vassdrag på Kvikne, i Hedmark fylke. 2003

Lover og forskrifter

10. Forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst (FOR-2015-03-04-183)
11. Forskrift for verneplan for Forollhogna nasjonalpark (FOR-2001-12-21-1564)

Nettsider

12. www.nordskog.no